

Itaca t'ha donat el bell viatge,
sense ella no hauries sortit.
I si la trobes pobre, no és que Itaca t'hagi enganyat.
Savi, com bé t'has fet
sabràs el que volen dir les Itaqes.

Lluís Llach

eq'iliquà

06_10/05

consell de redacció:

empar capilla, maria colomer, juli disla, david duran i iolanda muñoz

col·laboradors:

joan alamar, gurutze baztamika, enric benavent, empar canet, isabel carmona, abel guarinos, pilar matas, maria minaya, sergi mira, marta pajares, josep policarpo, isabel requena, vicent tamarit, vicent tronchoni, manuel v. vilanova

disseny: nina llorens peters maquetació interior: aapv

col·laboracions: eq'iliqua@ctv.es publicitat: telefon 963 528 198

dipòsit legal: v-2280-2005

actors i actrius professionals valencians

pl. ajuntament, 5 - 21ª, 46002 valència - tel.: 963 528 198 - fax: 963 533 736 - infoaapv@ctv.es - www.aapv.net

04| **editorial** ale-hop!!! 05| **organització** evolució del nombre d'associats a l'aapv | ja està a punt la nova edició! | evolució de l'agenda professional | sobre jubilacions | exemple pràctic de regularització | regularització de l'any 2003 13| **opinió** què curiòs, quina coincidència i què estrany!!! 14| **molta merda** benavent contra benavent. una refutació 16| **doblatge** doblatge 17| **audiovisual** una tardor televisiva 18| **comunicació** vicent tamarit. president de feva 24| **còmic** dels còmics les màscares del teatre 26| **teatre** circuit café-teatre valència | cronologia del conflicte | david expectant | carta a los reyes 40| **veu en on** paraules de festivals 46| **formació** cursos 47| **informació** 54| a més a més

amb la col·laboració de:

 GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORT
SECRETARIA AUTONÒMICA DE CULTURA I POLITICA LINGÜÍSTICA

ALE-HOP!!!!

No podia ser d'una altra forma, amb el canvi d'estació arriba a les nostres bústies una nova i refrescant edició de la nostra revista, l'EQ'UILIQUÀ. Acomiadem l'ESTIU, ple de meravellosos moments en companyia de la família, els amics, la parella... i deixem passar LA TARDOR que segur ens oferirà noves vivències i molt de treball. JA! JA! JA!

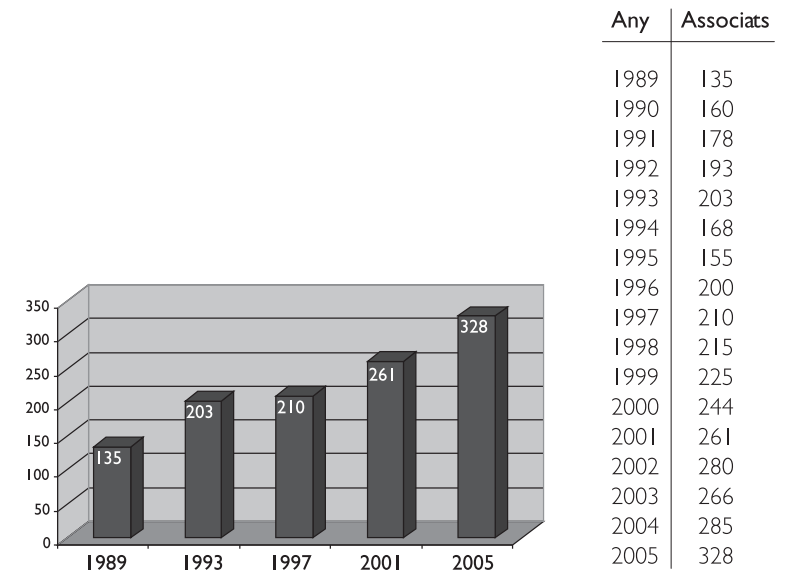

T'has oblidat de tu mateix,
vas oblidar el teu nom diví,
no cregueres en tu mateix i
trobes massa atrevit el ser-lo,
és més simple parèixer-se als altres,
ser una caricatura,
un número confús en el bestiar.
Rodes per tot arreu,
com una moneda en circulació.
Finalment eres un home
com la gent desitja.

Sören Kierkegaard

Des del Consell de Redacció, volem donar la benvinguda als nous lectors que per circumstàncies temporals -NOVA GUIA 05/07- formen, per fi, part del nostre Sindicat de Treballadors que lluita pels nostres interessos i per la difícil tasca de dignificar socialment el nostre treball i els convidem, a formar part activa en aquesta publicació expressant lliurement la seua opinió. Edward W. Said diu: "l'actor/actriu és un artista o intel·lectual que té com a funció fonamental, la crítica de la societat que li toca viure". Que les nostres opinions no es queden volant en l'aire, aprofitem ara que tenim veu.

Evolució del nombre d'associats a l'aapv des del seu començament

Ja està a punt la
nova edició!

D'ací no res tindrem damunt la taula la nova edició de la Guia-Agenda d'Actors i Actrius Professionals 2005-2007, i començarem la seua distribució entre les empreses i professionals del sector (productores, companyies, estudis, directors, ...).

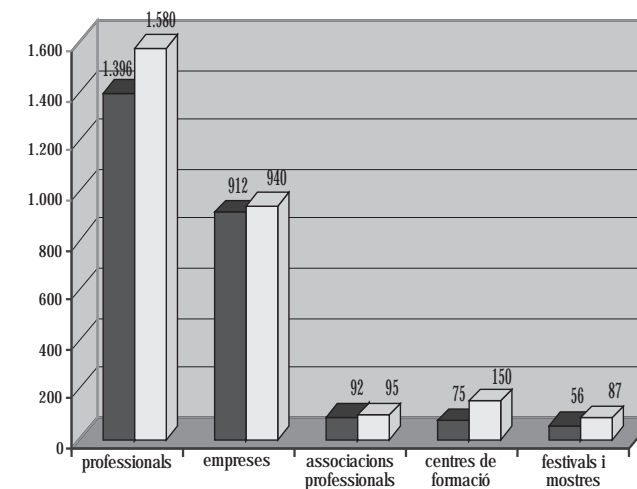
Ara és el moment de fer balanç de l'evolució que està tenint en els últims anys el nostre llibre. Podem dir que ha hagut un increment global en el nombre de referències a l'Agenda, tan de professionals com d'empreses, associacions, centres de formació i festivals i mostres, sobretot als sectors d'Arts Escèniques, Cinema i Televisió.

Pel que fa a la Guia, també ha hagut un xicotet increment en el nombre de fotos d'actors i actrius fins arribar a les 285 (un 5%).

Per a tots aquells actors i actrius que volien posar la foto a la guia i no van poder per qüestió de temps, dir-vos que a la web de l'aapv la podeu incloure en qualsevol moment, a més d'adjuntar el vostre currículum. Si voleu més informació telefonau a l'Oficina.

Evolució de l'Agenda Professional

	2002-2003	2005-2007	increment
professionals	1.396	1.580	13 %
empreses	912	940	3 %
associacions professionals	92	95	3 %
centres de formació	75	150	100 %
festivals i mostres	56	87	55 %
totals	2.531	2.852	13 %

SOBRE JUBILACIONS

Gunitze Beztamika
Advocada d'EAB (Euskal Aktoreen Batasuna)

Hem de començar per donar algunes notes sobre la pensió de jubilació, els requisits per accedir a la mateixa i tot allò d'interès sobre les jubilacions del Règim General, que és el règim on estan integrats els artistes.

El primer requisit i com a regla general, tenim que els treballadors hauran d'haver complert els 65 anys, requisit aquest que si bé té excepcions, és imprescindible quan es vulga accedir a la pensió sense estar donat d'alta o en situació d'assimilada a l'alta.

És important aquest apunt perquè en aquesta professió pot ser molt normal arribar als seixanta i tants i voler demanar la jubilació però no estar ni d'alta ni en situació asimilada a l'alta (aturat perceptor de prestacions, incapacitat temporal per accident o malaltia...), en aquest cas tan sol podran sol·licitar la pensió aquells que tinguin 65 anys i reunir també la resta de requisits.

També poden sol·licitar la pensió anticipada als 60 anys, els que hagen cotitzat a alguna Mutualitat abans del 67 o sense ser mutualista tinguen 61 anys complerts, però insistisc sempre que s'estiga d'alta o asimilada a l'alta.

Altre requisit imprescindible, és que es reunisca el període mínim de cotització de 15 anys, dels quals dos han d'estar compresos dins dels 15 anys anteriors a la sol·licitud de la pensió.

En el cas dels artistes, el temps de cotització d'una vida laboral, es calcula efectuant la regularització en dies de cotització dels dies realment treballats i en funció de la retribució percebuda.

Un altre apunt important a tenir en compte, és que la quantia de la pensió que se li va a reconèixer al sol·licitant de la jubilació, es calcula de les cotitzacions dels 15 anys anteriors a la sol·licitud.

Ara podem concloure que al menys tots aquells actors o actrius que esteu en l'edat de 50 anys ja entreu en el període que serveix per al càlcul de la

futura pensió i que per això heu de procurar, sempre que el treball i els ingressos per eixe treball ho permeten, estar mínimament pendents de com porteu la vostra vida laboral.

Per això haurieu de:

- Procurar sol·licitar l'atur, si existeix el dret, per a integrar com a període de situació d'assimilada a l'alta, aquells d'inactivitat laboral.
- Decidir a final de cada any o quan la Tresoreria de la Seguretat Social us ho envie, si podeu o no abonar la diferència entre el cotitzat i el percebut al tipus de cotització fixat per la Tresoreria. Recordeu que sempre que l'economia ho permeti, l'abonament d'eixes diferències us supondrà un augment directament proporcional en la vostra base de la pensió de jubilació.
- Recordar a tots els afiliats que tenir aquesta perspectiva en el temps es molt important. El temps passa i quan arriba el moment de demanar la pensió la situació pot variar depenent de moltes circumstàncies.

És cert que si com a conseqüència de l'escassetat de treball, les cotitzacions no arriben per a demanar la pensió, açò no té remei per a cap treballador, però si hi ha cotitzacions, i sobre aquestes es prenen decisions adequades en cada moment, el panorama al final de la vida laboral pot canviar substancialment.

No anem a aclarir en aquest fòrum tots els aspectes referits a aquest tema perquè fonamentalment requereix cada expedient un tractament personalitzat a l'hora de prendre decisions.

Per tot això no dubteu en acudir a l'Associació, on, dins de les nostres possibilitats, vos ajudarem.

Exemple pràctic de regularització

El treballador pot optar entre:

- Renunciar a aquesta regularització sobre salaris realment percebuts i sol·licitar la distribució de les cotitzacions, o
- Pagar les diferències resultants, tenint per a efectuar aquest pagament fins a un termini de 6 mesos.

El treballador té un mes des que la Tresoreria li haja fet la comunicació de la regularització per a optar. Si no diu res, la Tresoreria entindrà que el treballador opta per la regularització de les bases que ja va cotitzar.

Exemple pràctic

ACTRIU que ha treballat per a una companyia de teatre i ha fet 45 bolos a 150,25 € i que ha participat a més en una sèrie de televisió amb 10 sessions a 486,19 €

Ha cobrat:

6.761,25 € de teatre: 150,25 € x 45 bolos

4.861,90 € de televisió: 486,19 € x 10 sessions

TOTAL.....11.623,15 €

La companyia de teatre i l'actriu van a cotitzar cadascú amb la quota corresponent pel salari realment abonat i rebut perquè 150,25 €/bolo està en el primer tram i en el mateix s'ha de cotitzar pel salari realment rebut amb el límit de 169,31 €/actuació.

La productora de televisió ha pagat un salari comprès en el segon tram de cotització per tant cotitzaran tant l'actriu com la productora per la base màxima diària de 211,63 €, després cotitzaran per les bases de 2.122,29 €. Les empreses s'alliberen definitivament amb aquestes cotitzacions i l'actriu haurà de rebre una regularització de la Tresoreria on li indique el que ha cobrat i el que ha cotitzat durant els mesos de treball.

En aquest cas concret tindrà una diferència entre els salaris reals percebuts i les bases cotitzades de 2.739,61 € sobre les quals aplicarà la Tresoreria el tipus del 35,85 % i li resulta a l'actriu que pot pagar en un termini de fins a 6 mesos la quantitat de 982,15 €

- Si així ho fera la Tresoreria li practicarà la regularització de la següent manera:

$\text{Salari anual / dividit per 365 dies} = \text{Base reguladora diària per a prestacions}$ $11.623,15 \text{ €} / 365 \text{ dies} = 31,84 \text{ €} / \text{dia}$
--

Li queda cotitzat tot l'any a la base de 31,84 € encara que ha treballat 55 dies.

- Si no vol pagar els 982,15 € la Tresoreria li haurà de practicar la regularització amb les bases realment cotitzades i que eren les següents:

6.761,25 € de teatre + 2122,29 € de televisió = Total: 8.883,54 €

Es divideix esta base cotitzada anual:

$8.883,54 \text{ €} / 365 \text{ dies} = 24,33 \text{ €} / \text{dia}$
--

24,33 € serà la seua base reguladora diària.

En cas de regularitzar, la inversió de l'actriu és de 982,15 €

Però a canvi rep 2.739,55 € més que si no l'haguera fet.

És a dir, guanya 1.757, 42 € eixe any, un 178,94 % més del que va invertir.

Regularització de l'any 2003

Durant els mesos de juliol i agost han enviat des de Tresoreria General de la Seguretat Social els papers per a realitzar la regularització de l'any 2003 a través d'una carta certificada.

En alguns casos han estat retingudes o tornades per l'oficina de correus de nou a la Tresoreria.

Si és el teu cas i desitges rebre els teus papers quant abans, passa't per la TGSS:

Av. Marqués de Sotelo, 10
46002 València
Tel: 963 102 500

Demana per Alipio Marín i sol·licita els teus fulls.

Recordeu que és fonamental per incrementar les vostres cotitzacions, sobretot per a la gent que té més de 50 anys, ja que compta directament per a la JUBILACIÓ.

OPINIÓ

Que curiós, quina coincidència i que estrany!!!!!!

David Duran

En LA CANTANT CALBA d'Ionesco hi ha una escena en la que un home té enfront una dona que li pareix haver vist en algun lloc, la dona també té eixa impressió però no recorda on. Així continuen un diàleg entre els dos, intentant trobar coincidències, els dos coneixen molt bé la ciutat de Manchester, els dos són viatgers freqüents del mateix tren i estan asseguts misteriosament l'un enfront de l'altre, repeteixen sempre la mateixa frase: QUE CURIÓS, QUINA COINCIDÈNCIA I QUE ESTRANY!!!! També viuen en el mateix carrer en Londres, en el mateix número, "és possible", diu l'home "què ens haguérem trobat en la mateixa casa", però la dona diu que "es possible" però que no ho recorda, encara que els dos viuen en el mateix apartament. QUE ESTRANY I QUINA COINCIDÈNCIA!!!! L'home finalment diu que té una filla de dos anys amb un ull blanc i l'altre roig, la dona diu que també. QUE CURIÓS I QUE ESTRANY!!!! després d'un silenci llarg, l'home diu: "Aleshores estimada senyora, no hi ha dubte, ens hem vist ja i vosté és la meua dona. T'he tomat a trobar!". Els dos s'abracen i domnen. Tota parella se sent "estranya" alguna vegada, ens venen al cap infinitat de preguntes: Qui és? Què faig al costat d'esta tia? Com vaig arribar a este punt? Com va entrar en la meua vida per a entrar i eixir del meu bany amb eixa naturalitat? ...

Quan Carol em va dir el dilluns: " Tinc la sensació de que no et conec, no sé que fem junts" em vaig quedar una bona estona pensant sense saber que dir, ara ja sé que diré la pròxima vegada: "Perdó, però estic compromés i mai intentaria tindre cap moment d'intimitat amb vosté. A més, no m'agraden les dones com vosté, a mi m'agraden les dones de cabell negre, altes, com la Penelope Cruz i no sé amb quin dret em parla amb eixos termes tan luxuriosos".

Més tard, sense paraules, m'aproparé, li donaré un fort i llarg abraç i dormirem junts com el matrimoni d'Ionesco.

No ens sentim de vegades estranys amb la parella? Increïblement estranys? Que bo això de no reconèixer-se de tant en tant. Que saludable. Que creatiu. Quin descans!!!

BENAVENT CONTRA BENAVENT

una refutació

Enric Benavent

La meua primera novel·la comença així: “Un cáliz es un vaso y el mundo envejece”. Jo n'estava molt content d'aquesta frase; i de fet, en ser publicada la novel·la, fou celebrada, cosa que em va fer estar-ne més pagat encara. És l'inici d'una espècie de solloqui que fa un capellà descregut, fracassat i ressentit. Té, a més, una flaire herètica (havia estat inspirada per la lectura d'un procés inquisitorial contra els habitants de Montailou, un llogaret càtar dels Pirineus francesos). És simple i pura, qualsevol la pot entendre, i -al meu parer- ningú no la podia rebatre. Aleshores em semblava haver escrit una veritat irrefutable, un aforisme, una sentència, fins i tot un axioma que anava més enllà de l'àmbit de la novel·la.

Hui, quasi vint anys després, ja no n'estic tan segur; o, més ben dit, crec que en bona part és una frase errada, únicament versemblant en boca del personatge que la pronuncia, però lluny d'aquella veritat clara i resplendent de tan òbvia que jo, tan alegrement, li atorgava. En primer lloc perquè si bé és cert que un calze és un got, també ho és que qualsevol got no és un calze, o que tots els gots no són calzes, com insinua la frase. Per que ho siga de veritat algú amb la autoritat i el poder de convocatòria suficients ha de dotar al got d'una qualitat transcendent, sagrada, i uns altres, com més millor, ho han d'acceptar i creure. Un calze només continua sent un got per aquells que no hi creuen, és a dir, per aquells que no necessiten calzes.

I en segon lloc perquè ara sé que el món, o algunes parts d'ell, no han envellit amb el pas dels anys, sinó que, per contra, han rejuenit. Quina quantitat de certeses fa trontollar l'experiència!

No us ha passat mai, mirant la foto antiga, com de fa més de vuitanta o noranta anys, d'un paisatge que coneguéu, que el veieu més decaigut i esmorteït, més vell en definitiva, que no ara? I no únicament perquè les fotografies antigues tinguen aquell color sèpia. Fixeu-vos-hi i ho veureu. És corrent que abans estigués pelat on ara hi ha arbres, i que si ja hi n'havia d'arbres, tingueren les branques més petites i famolenques, menys fulla i més nucs que els d'ara. La major part dels indrets, en aquestes fotografies, apareixen més secs i polsosos, ems i devastats, del que són en l'actualitat, els carrers més bruts, els edificis amb més enderroc.

(És evident que no parle de la selva de l'Amazonia, sinó dels pobles i les ciutats del nostre voltant. En realitat parle de Quatretonda que és el meu poble i de tots, el que conec amb més i millor perspectiva i el tema que tinc més a mà. Quan m'ha telefonat Requena, amb presses, per demanar-me aquests fulls, estava a Quatretonda pensant precisament açò que ara escric).

Com he escrit en alguna ocasió en alguna altra part -i com va dir el pintor Miquel Barceló

en una entrevista- els que vam nàixer als anys cinquanta en segons quin poble, en realitat vam nàixer al segle XIX. Aleshores, a Quatretonda per exemple, l'electricitat semblava un invent quasi prescindible; dins les cases hi havia poques bombetes, i de pocs vats, que en comptes de fer

claredat creaven un ambient fantasmagòric; al carrer, els escassos fanals que havien escapat a les pedrades dels xiquets del veïnat feien una llumeta feble i groguenca que més que il·luminar ressaltava les tenebres. El telèfon era una arma poc poderosa en mans de Maria Quico que atenia la centraleta com una feina més de les de casa, si no tenia res més precís a fer. El telegrames urgents arribaven amb setmanes de retard. Les dones parien a casa, i a casa es morien les dones, els homes i els xiquets que ho feien de “mort natural”. Per Nadal es matava el gall, s'encenia el tió i es feien els pastissos de moniato. Per Setmana Santa es tancava el cine i per Pasqua es rutllava la mona. Quasi exactament com en el temps dels avis dels nostres avis.

La sequera era endèmica i els temporals de llevant amb barrancada i tot, gairebé anuals. L'aigua dòcil i domesticada que, com deia Josep Pla, és la que millor manté l'ànim, els edificis i els paisatges, era escassa i, moltes temporades, inexistent.

Fins que, a meitat dels anys seixanta, gràcies a la troballa d'aigües abundants subterrànies, Quatretonda va fer la seua entrada en el segle XX. Amb l'aigua van arribar els sanitaris, la piscina i el clavegueram. Van aparèixer petites indústries, bona part de la vinya i del conreu de secà es va convertir en regadiu. A mesura que la gent millorava de posició, la serra, que havia estat un refugi aspre pels llauradors més pobres, va anar abandonant-se i esdevenint lloc d'esplai. Hi han construït xalets i han deixat créixer la vegetació per convertir en dolç i agradós allò que era feréstec i agre. Les cases de poble s'han transformat en pisos més o menys residencials; desapareguts els animals de feina i bona part de les mosques amb les que convivia, les plantes baixes són garatges, i en segons quin lloc i quina hora, no es fa difícil trobar aparcament. Quasi tot és d'un gust dubtós, efímer i fugisser, però relativament nou i prou més net, fins i tot més higiènic, que abans, si deixem a banda el flagell de la contaminació que produeix el nostre benestar egoïsta. Quatretonda s'ha fet tan jove que han aparegut carrers que ni tan sols els més vells i sabuts coneixen. Fins el campanar, restaurat, ha perdut la molsa dels segles i pareix nou de trinca, més nou que si estigués acabat de fer.

Cal reconèixer que al menys al meu poble el món no sembla haver-se fet més vell sinó tot el contrari, molt, però que molt, més jove. O potser ni una cosa ni l'altra, perquè els conceptes d'envellir i rejuenir són dubtosos i enganyadors, tot i que semblen evidents. O potser la vellesa i la joventut no siguen com que nosaltres pensem, unes xifres constatables, sinó un estat d'ànim, salut i humitat. El temps fuig, sí, però en quina direcció? Jo mateix, qui anava a dir-me que acabaria escrivint aquests fulls i rebatent la frase de la que tan orgullós n'estava?

Doblatge

Estem a l'espera de la resposta que la Inspecció done a les alegacions presentades pels estudis. (Com recordareu, davant les denúncies d'AAPV, la Inspecció de Treball va alçar Actes de liquidació a la Seguretat Social contra els estudis de doblatge, i les empreses van presentar les seues alegacions).

Però el més important és que, mentre continue el procés administratiu, en aquests moments, existeix una via oberta de negociació amb AVEDIS.

No podem informar de res més: per una banda, hem d'esperar, per l'altra, els encontres amb AVEDIS estan en els seus inicis, i la comissió de doblatge obrarà tal com opine l'Assemblea. Us tindrem informats de qualsevol novetat.

Una tardor televisiva

Ja ha començat el rodatge de les sèries atorgades per TVV abans de l'estiu, dues productores valencianes, les quals van comptar amb l'AAPV a l'hora de convocar els càstings, han posat en marxa una producció d'emissió diària, la qual s'estrena a l'octubre i una altra que en teoria s'emetrà setmanalment.

Com va acordar l'Assemblea estem controlant tot el procés i sabem que han hagut alguns problemes en la contractació, però l'AAPV està treballant perquè a cadascú els reconguen tots els seus drets. Per això, és molt important que aquells que participeu en aquestes sèries, telefonau a l'Oficina per resoldre els vostres dubtes i comprovar que els contractes estan bé.

A banda, també s'han posat en marxa algunes TV-movies, us desitgem que tingueu la sort de poder tastar una part d'aquest treball que comença a moure's i que esperem que vaja a més.